

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta
Závěrečná zpráva ze zahraniční pracovní stáže programu Erasmus

Hospic Milosrdných sestier – Trenčín – Slovensko

12.10.2009 – 12.01.2010

Trenčín

Město Trenčín, které je prvním větším městem za česko-slovenskou hranicí, patří k nejkrásnějším městům na Slovensku. Někdy se mu proto také říká "Perla Pováží", neboť leží na řece Váhu.

Dnes čítá kolem 60 000 obyvatel a jeho historie sahá do velmi dávné minulosti. Městem byl už v dobách rozkvětu Římské říše a Římané jej nazývali *Laugaricio*. V roce 179 zde římské legie Svedly vítěznou bitvu s germánským kmenem Kvádů, o čemž se dochoval známý nápis na skále pod trenčínským hradem. Hrad je dominantou města. Ve 14. století na něm sídlil nejslavnější a nejmocnější středověký slovenský feudál *Matúš Čák*, který podle toho dostal přídomek *Trenčanský* a který byl v té době pánem velké části Slovenska.

Příprava před odjezdem na pracovní stáž:

První věc, kterou bylo nutno udělat, abych se dostal na stáž, bylo napsat motivační dopis. Ten jsem odeslal na Oddělení zahraničních vztahů. Dále jsem musel zajít na prohlídku k lékař pro potvrzení o zdravotní způsobilosti.. Pojištění do zahraničí, které jsem si zařídil v České Pojišťovně (cena pojištění 3.100,- Kč), které jsem na OZV také odevzdal. Velmi důležité je prodiskutovat formu pojištění s koordinátorem přijímající organizace. Já jsem na vše důležité zeptal řádové sestry Gorazdy, která má na starosti stáže a praxe. Dále bylo potřeba zajistit různé dokumenty a podklady ohledně stipendia, smlouvy... Poslední součástí před mým odjezdem bylo vyhledat způsob dopravy. Přes veškeré informace týkající se spojů, jak vlakových, tak i autobusových, jsem se rozhodl jet autem. Cesta autem vycházela na 2.000,- Kč. Zpáteční cestu jsem absolvoval vlakem.

Hospic Milosrdných sestier se představuje...

Hospic Milosrdných sestier je nestátní zdravotnické zařízení, které zařadilo Ministerstvo zdravotnictví Slovenské republiky do sítě zdravotnických zařízení. Hospic je samostatné středisko s poskytováním zdravotní péče občanského sdružení Refugium. Má k dispozici 20 hospicových lůžek. Zabezpečuje ústavní formu paliativní péče. Paliativní péče se poskytuje týmově, prostřednictvím multidisciplinárního týmu zdravotnických pracovníků (lékaře, sestry, ošetřovatelé, duchovní, sociální sestra, psycholog, rodina a příbuzní pacientů, stážisti a dobrovolníci). Tým je z převážné většiny tvořen z řeholných sester.

Ubytování:

Bydlel jsem přímo ve 3. patře budovy hospice. K dispozici jsem měl vlastní zařízený dvoulůžkový pokoj (dvě lůžka, stolek, lampička a skříň). Ubytování poskytoval hospic zdarma 😊

Stravování:

K dispozici jsem měl menší kuchyňku, která byla kompletně vybavená. Obědy byly zajištěny v restauraci, kde se stravovali i ostatní zaměstnanci. Cena jedno oběda byla cca 80,- Kč. Na obědy jsem chodil každý den, kromě sobot a neděl. O víkendu jsem si vařil sám. Nedaleko byl supermarket BILLA, avšak větší výběr potravin byl hypermarketu HYPERNOVA, která od zařízení byla asi 5 km daleko. Ceny potravin se výrazně lišily.

Hospic nevlastnil svoji vývařovnu. Obědy, svačiny a večeře se dovážely z restaurace, což nebylo až tak ideální. Snídaně si hospic zajišťoval sám.

Praxe:

Pracoval jsem ve dvousměnném provozu jako zdravotně sociální pracovník. V prvních dnech jsem se seznamoval s chodem zařízení, s jednotlivými zaměstnanci a klienty. Po týdnu jsem byl plně začleněn do pracovního procesu.

Pracovní směna

V sedm hodin jsem přebíral směnu ve spolupráci se zdravotní sestrou a ošetřovatelkou. Na rozdíl od ČR se zde nejdříve se podávala snídaně, při které jsem asistoval a pomáhal s krmením. Po snídani jsme prováděli ranní hygienu. V deset hodin bylo koupání klientů. Každý den jsme vykoupali přibližně asi 4 klienty. Během koupele se vyměňovalo ložní i osobní prádlo, dezinfekce lůžka. Po koupání následovala mála svačinka (Nutridrink, který se většinou klientům podával do PEGU). Kolem 12

hodiny se podával oběd a poté následoval odpočinek klientů. Mezi tím i my jsme se mohli občerstvit a odpočinout. Okolo 14 -15 hodiny byla rozdělena odpolední svačina. Odpoledne jsme věnovaly zajištění hygieny klientů. V 16,30 se podávala večeře a následovala večerní hygiena. V 19 hodin obvykle směna končila. Jinak každou sobotu v hospicu probíhala mše svatá.

Moje směny se střídaly. Někdy byl pouze v roli sociálního pracovníka. Náplň práce se opírala o zpracování dokumentace, vyřizování dopisů, nakupování potravin pro klienty, spolupracoval jsem se sociální sestrou Alexandrou. Organizace různých společenských událostí pro klienty hospicu (např. na sv. Mikuláše). Komunikace s příbuznými. Vedl jsem evidence žádostí uchazečů o přijetí, dále jsem podával informace o podmínkách při umístění klienta

do hospicu. Pomáhal jsem jak klientům, tak i příbuzným při vybavování úředních záležitostí. Nezbytnou složkou byla i propagace hospicové a paliativní péče formou exkurzí zájemcům o hospicovou péči.

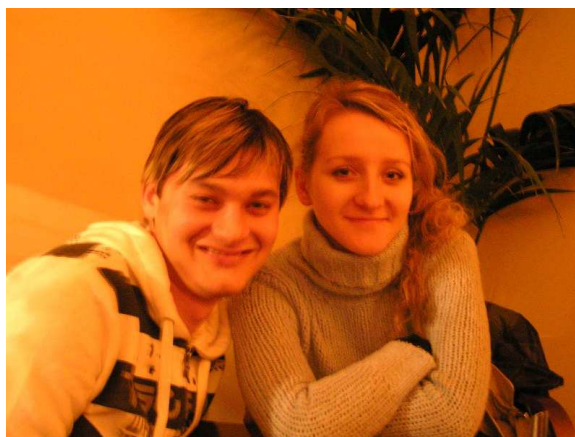
Volný čas:

Během mého pobytu na Slovensku, jsem se spřátelil s mnoha studenty Univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíně. Spolu jsme také podnikali různé výlety po okolí. Jenom necelých 5 km od Trenčína se nachází nejstarší poutní místo na Slovensku, Skalka, v současné době pečlivě obnovované a opravované. Můžete tu vstoupit do (zatím) úplně neosvětlené jeskyně, prohlédnout si kapli, pozůstatky starého kláštera. Místo skýtá také nádherný výhled.

Poděkování

Touto cestou bych chtěl moc poděkovat za umožnění absolvování pracovní stáže doc. PhDr. Adéle Mojžíšové, Ph.D. a celému kolektivu zaměstnanců Oddělení zahraničních vztahů na Zdravotně sociální fakultě. Dále moc děkuji za informace a spolupráci Hospici v Červeném Kostelci – Mgr. Lence Litomiské. Velké díky patří i přijímající organizaci – Hospici Milosrdných sestier v Trenčíně – celému kolektivu zaměstnanců za jejich vřelost, přátelskost a nezištnost.

Vypracoval: Martin Fogaš, 3RPB

Email: MartinFogas@email.cz